

ΠΑΝΤΕΣ ἐν χορῷ.

Κ' ἔτσι μὲ καλὸ
καὶ μὲ χαρὰ μεγάλη.
πᾶμε γιὰ τὴν πατριὰ
κι' ὁ χορὸς καλὰ κρατεῖ...
Κάτω στὸ γυαλὸ,
κάτω 'ς τὸ περιγιάλι,
'πλέναν Χιώτισσαις, κοιτῆ,
νεραντζοῦλα φουντωτῆ ! ..

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. ΚΟΡΟΜΗΛΑΣ

ΤΗ: ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑΙ ΤΡΑΓΩΔΩΙ

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ, ΒΕΡΩΝΗ,

ἘΣ Τέχνης πρωτογέννητη μεγάλη θυγατέρα,
Τοῦ Βυζαντίου ζηλευτὴ παρθένα τιμημένη.
Ποῦ τὸν μεγάλο Σοφοκλῆ τὸν θεωρεῖς πατέρα,
Καὶ τὴν Ἑλλάδα μάνα σου πολυαγαπημένη.

Ἄν ζοῦσες εἰς τοῦ Περικλῆ τὰ δοξασμένα χρόνια
Ποῦ 'προσκυνοῦσαν γιὰ Θεὸ τὴν θεία τέχνη μόνη,
Τὸ ἀγαλμά σου θάδστηναν νὰ σὲ τιμοῦν αἰώνια
Κ' ἐν ὄνομα μὲ θαυμασμὸ θὰ 'πρόφεραν: «Βε ρ ὠ νη»

ΑΘ. ΜΑΡΙΚΟΣ ἑθελουῖς